

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Natales Sanctorvm Belgii, & eorundem Chronica Recapitulatio

Molanus, Johannes

Dvaci, 1616

Decima quarta Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9477

num tamen per dies quadraginta, anno vigesimo quarto episcopatus Gerardi. Quo etiam iubente Fulbertus, Doctor clarissimus, librū scripsit quoad potuit, de vita & miraculis sancti Autberti.

*Liber est
excusus to-
mo 6. Surij.*

Decima quarta Decembris.

1°. De sancto Folquino, episc. Morinorum.

Ex Martyrologio, Folquino, & Chronico Iperij.

Monasterio *Suhii*, depositio beati FOL-
QUINI Morinorum episcopi. Cuius vitæ & sanctitatis meritum commendat abyssus vehemens aquarum, vna nocte flante Austro congelata ad eius corporis transitum.

*De eodem
videatur
Mezerus
an. 855.*

Fuit verbi Dei indefessus prædicator per quadraginta annos, etsi longæuo grauatus senio; summaque diligentia obiit oppida, castella, & vicos suæ diœcesis. Corpora sanctorum Audomari & Bertini sub terra recondidit, Prophetico spiritu præuidens loci per Danos destructionem imminentem. Transijt autem anno octingentesimo quinquagesimo quinto, decimo nono Calendas Ianuarij in *Hedesbeke* Mempisci vico, estque tumulatus in sancti Bertini monasterio, ad sanctum Audomarum: De translatione legitur Idibus Nouembris. Monasterio dicto *Suhii* eleuatio prima, & translatio corporis S. Folquini Morinorum episcopi, anno nongentesimo vigesimo octauo: & septimo Idus Iunij, Monasterio *Suhii*, translatio S. Folquini Morinorum episcopi.

Vitam scripsit Folquinus abbas Lobienfis, sancti Bertini monachus ab ineunte ætate. Testantur autem Bertinenses in Chronicis, se multa huius miracula non solum legere, sed etiam experiri:

*Cap. 13. &
42. & 51.*

periri: memoriam quoque eius miraculis clarere
in Ghinneka: sed & stolam eius parturientibus
subuenire.

2°. *De sancto Nicasio Rhemensi episcopo.*

*Ex fine passionis manu-scripta, & impressa como se-
cundo Legenda.*

I Tem Rhemis, passio sancti Nicasij episcopi,
qui Missarum solennitatibus peractis, à Wan-
dalis intra ecclesiam Rhemensem pro fide Christi
est decollatus. Huius martyris pignora quædam,
Nouiomagensis quidam episcopus obtenta, ad
suam pertulit ciuitatem. Quæ tam apud Nouio-
mum, quàm & apud Tornacum castrum, vbi
nunc etiam seruari perhibentur, claris referuntur
illustrata miraculis. Referunt autem nonnulli eum
ad tempora beati Hieronymi, quando innumera-
biles & ferocissimæ nationes, inter quas Wandali
primas tenere videbantur, vniuersas Gallias oc-
cuparunt, moti eo argumento, quòd in historia,
crebra sit Wandalorum mentio, Hunnorum nul-
la. Verùm cum historiæ scriptor asserat eum, cum
Aniano Aurelianensi præfule, se iræ Dei obiecisse
clare refertur ad tempora Attilæ regis Hunno-
rum. Qui, vt erat flagellum Dei, anno quadrin-
gentesimo quinquagesimo tertio, instar turbinis
totam Galliam vastauit. Hunnos proinde, vt alij
nonnulli, proprietate vocum neglecta, Wandalis
annumerat. Cæterum Gallicanæ in Belgio ec-
clesiæ, quæ Rhemensi metropoli subesse solent,
natalem eius nouem celebrant Lectionibus. Quo
fortassis contestari volunt omnium solitudinem
nondum dilatata fide, penes sanctum Nicasium

tunc

tunc resedisse. Quidam tamen in eadem tempora referunt Diogenem quendam, episcopum & martyrem Atrebatum.

a Aut vocat Wandalos: ut solent hostium externorum nomina à plerisque confundi.

Decima sexta Decembris.

De sancto Euerardo confessore Cisonij.

Ex Lectionibus, & translatione sancti Calixti.

IN Gallijs, apud Tornacum, monasterio Cisonio, depositio sanctissimi EVERARDI, confessoris ac militis Christi, qui etiam Eurardus dicitur. Meritò autem ut miles Christi ab ecclesia honoratur. Cùm enim esset nobilissimis Francorum natalibus oriundus; Comes Cisoniensis, & Dux Foroiulensis, sub glorioso principe Lothario Ludouici filio, contra Sclauos, aliasque paganas gentes, quasi marginalis miles ac limes, valida manu resistebat. Sæpe Ismaëlitis & Agarenis (qui se Saracenos esse gloriantur) nec non sæuissimis Numidis & Mauris obfistebat, non modicum ex ipsis triumphum reportans. Cumque totus ad hoc laboraret, ut ecclesiam à perfidiæ armis tueretur, etiam monasterijs construendis inuigilabat, ad usum eorum quos ex diabolica perfidia extraxerat. In multis etiam Franciæ locis, quæ ei vel patrimonio cesserant, vel donatione regum accesserant, basilicas fundauit, præcipuè tamen dilexit prædium suum quod Cisonium dicitur, in Tornacensi pago, in quo monasterium S. Calixti construxit, quod est Canonicorum Ordinis S. Augustini abbatia. Eoque attulit sancti Ca-